

Cao Bằng

Số 146

Bắc Kinh

Meo quan lừa dắt vào ròng.
Người cách mảnh quyết li
Không mìn, lừa.

NƠI LÀO KHÔNG SÁCH

Mấy hôm sau khi đến Cao Bằng, có già Nguyễn Bách nói lý lịch và phụ huynh người bị mất tên nghe rõ diễn thuyết. Nói nỗi:

"Bà là người 'chó' lao bằng, ai còn thương dân C.A. hòn tó. Bà là dân C.B. dài ngắn bốn cách. mảnh làm bậy, nên tên mới đến với dân C.B. Hòn dân ta muốn làm cách mảnh cũng phải. Nhưng nói thế 'chó', làm c.m. thế nào được. Đây giờ trên thế giới Đức là anh cả, Nhật là anh hai, còn Pháp là em thi ba. Bên kia Pháp có Đức là đầu, bên này thì có Nhật là đầu. Vậy ta làm t.c. nào mà đánh thấp Nhật ở Đông Dương đây. Nếu làm cách mảnh như thế tôi đã làm rồi. Nhưng làm không được. Vày dân ta nên c.m. đầu đồng thuế và để phủ cho nhà nước, đừng nên làm cách mảnh. Còn những người bị mất tên nêu bảo họ ra khỏi xã làm ăn. Nếu họ ra mà bị tù tội thì tôi xin thôi làm quan."

Đầu khuyên người bị mất tên là hơn vì dense lính đi vây bắt họ, hoặc ai bắt đưa họ mà làm cho nhiều người khác chạy."

Già Nguyễn Bách nói thế 'tưởng' không làm. Già nói có ngõ dân dân là biệt hòn tên là nói lao không sạch.

a) Già nói: Đức Nhật là anh, còn Pháp là em. Tôi tên không đúng. Đức, Nhật là anh, Pháp là em."

Lòn cho là Đức mạnh, không ai đánh được, là đát. Mọi nói là Đức. Khi quân Đức bị quân Anh đuổi chạy lòn ngón tay áo, thiệt hại quá nổ, và s' liga về phía nam là Hồng. Quân đánh thua xéng không chạy lòn 100 cây số. 30 vạn quân Đức s' thành Hitler bị bắt nát hép bị này kín và bị diệt. Bên kia Đức bắt đầu đón họ là Nhật bên này xem tên nói

Đến đó, Ngày đó là có hội của cách mảnh Việt Nam.

b) Già Nguyễn Bách nói: người bị mất tên là tên, quan không làm tên của Nguyễn. Bách nói xong câu ấy, một người lý lịch tên hỏi: "Hòn tên của tên là tên hay vì ngày tên quan mà bị tên hoặc là tên. Ông già người bị mất tên ấy bị mìn hòn tên như thế. Vậy tên họ hòn tên? người nói thế nào?" Ông già không biết nói thế nào, và nói

c) Già Nguyễn Bách nói: Phuynh người bị mất tên là tên hòn tên, dù tên hòn tên, và tên hòn tên làm cho nhiều người chạy. Ông mà tên này hòn tên là nó là tên hòn tên, tuy và ta đi vây bắt người c.m. tại Hòn là."

Đây, Nhật dùng Nguyễn. Bách là người bị mất tên là tên. Nhưng không có người bị mất thất giác ngô nào là tên, và là tên không nhẽn, và hòn tên cho cách mảnh, mà còn hòn tên mìn, nhiều. Dù là tên hòn tên vẫn để cho và, như thế để tên người người khác là tên. Nhưng sau, chúng sẽ là hòn tên tên mìn đồng,

Đó là tên tên là không tên gì. Ông tên là tên, tên là tên, tên là tên sách, tên là tên là tên sách.

Nguyễn Bách là cáo già.

Nhưng cách mảnh còn già hơn em.

Về việc đóng khẩn

Vì nói mất tên vây bắt người cách mảnh tại một địa phương. Mất tên không rõ, các ban chấp hành vẫn làm việc, các tiểu tố vẫn khai báo, vẫn tổ chức thêm lối viễn mìn. Miền để phòng một tên tên là tên, và là tên và em, gác rất chật đáo, lò nồi do từ tuần trước làm sáng mìn và như đic. K.G. và U.C.

Cầm con

D.C. Việt Chợ: giúp 2 gánh thi

Nhi. C. 2 gánh thi

Ti. TRỜI NÚOC

1. Ngày 22 tháng 11 tay tàn bay Mỹ ném bom Hòn phong, Sơn-giay, Bắc-chay. Phát thiếng hòn.

Nhưng hòn có nhiều người bị bị và là.

2. Ngày 23 tháng 11 tay tàn bay Mỹ ném bom Hòn phong, Sơn-giay, Bắc-chay. Phát thiếng hòn.

Hòn hòn vào tên hòn cho hòn hòn hòn hòn hòn

dết và tên tên mìn Không biết, hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn

hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn hòn